

BROEDPLAATS HOUDT SCHELPIEDIEREN VOOR HET LAPJE

Om mosselen en oesters te kunnen kweken, heb je net zoals in de landbouw zaadjes nodig en dit zaigoed wordt schaars. Om de natuur een handje te helpen richtte Roem van Yerseke broedplaatsen op.

Tekst en foto's: Maarten du Bois

Na het mosselvissen, wanneer de ijspegels nog aan onze neus en oren hangen en we meer zin hebben in warme chocomelk dan in frisse oesters, begeven wij ons naar de terreinen van Roem van Yerseke, een bedrijf opgericht in 1850. Naast het telen van oesters en mossels houdt men zich hier bezig met de verwerking en verkoop. Naast 2 productiesites in Yerseke heeft het bedrijf vestigingen in Duitsland, Denemarken en Spanje.

Om mosselen en oesters te kunnen kweken, heb je net zoals in de landbouw zaadjes nodig en dit zaigoed wordt schaars. Zo zijn mosselen voedsel voor zeesterren, krabben, garnalen en eenden. De overheid legt mede door inspanningen van drukingsgroepen en milieuorganisaties vangstbeperkende maatregelen op, terwijl de beslissingsnemers van de Nederlandse overheid, wanneer het op innovatie en alternatieve mogelijkheden aankomt, zo gesloten zijn als een oester. Tot overmaat van ramp zien we dat ook het natuurlijke aanbod van zaad minder wordt, hoogstwaarschijnlijk door het verminderen van voedingsstoffen in het water waaraan de mosselen en de oesters zich tegoed doen.

RED DE MOSSEL EN DE OESTER

De mensen van Roem zijn gedreven om nieuwe oplossingen te zoeken. Zo importeren ze mossel- en oesterzaad of plaatsen ze hele mosselzaadvanginstallaties. Een waarlijk innovatief project zijn de broedplaatsen (hatcheries) op het vasteland. Wanneer de larfjes groot genoeg zijn, verhuizen ze naar de kinderkamer (nursery) waar ze in de allerbeste omstandigheden kunnen opgroeien.

Frank Peene, aquacultuurspecialist gepokt en gemazeld binnen het hele kweekgebied, leidt ons als een echte Harry Potter rond in het kweeklaboratorium van Roem van Yerseke, waar grote en kleine flessen gevuld met veelkleurige vloeistoffen staan te pruttelen. De inhoud blijkt te bestaan uit verschillende soorten algen die dienen als voedsel voor de jonge diertjes.

MINI-MINI-OESTERS

Voor onze verbaasde ogen ontrolt zich een bonte kaleidoscoop van creuses, platte oesters en tapijtschelpen, allemaal in mini-mini-uitvoering. Terwijl een oester in de vrije natuur maar één of twee keer paait, lukt het om ze in deze installaties voor het lapje te houden zodat ze om de 6 à 7 weken hun eitjes loslaten.

Frank Peene: 'De bedrijfsfilosofie van Roem is dat we moeten blijven investeren en innoveren opdat de consument nooit zijn lekkere oestertjes zal moeten ontberen'

Wanneer de bestjes groot genoeg zijn, worden ze uitgezet op percelen in open water of naar Frankrijk geëxporteerd. De Fransen zijn bijzonder geïnteresseerd omdat hun eigen oesters sterk te lijden hebben onder het herpesvirus.

NIET WINSTGEVEND

"Het opkweken van jonge oesters is nog altijd niet winstgevend en meer dan een aanvulling op de natuur is het nog niet", zegt Frank Peene. "Toch blijken we in staat om miljoenen oesters uit te broeden, maar die brengen het uiteraard niet allemaal tot volle wasdom. Het is de bedoeling dat de kweek in de toekomst 'opgeschaald' wordt. Gelukkig konden we beschikken over subsidies van de provincie, de EU en zelfs de gemeente. De bedrijfsfilosofie van Roem is echter dat we moeten blijven investeren en innoveren opdat de consument nooit zijn lekkere oestertjes zal moeten ontberen."